

Vecka 10 2017

Kära vänner!

Två månader utan nyhetsbrev! Det är det längsta ni fått vänta och många har hört av sig, lite bekymrade! Under tiden i Sverige hade jag tänkt skriva som vanligt men konstigt nog fungerade logistiken för detta väldigt dåligt och jag bestämde mig för att vänta tills jag var på plats i Pemba, och det är jag nu. Så detta brev blir lite längre än vanligt, som ni förstår.

Mina båda kataraktoperationer gick bra. Den andra var lite mer komplicerad och jag behövde ett extra läkarbesök, men nu är det ur världen! Det var fantastiskt att få bo hos vår dotter Jennifer på Österängen. Många timmar spenderades i olika kyrkor och det var verkligen fantastiskt! Jennifers hemförsamling Connect Church var en positiv upplevelse av unga, hängivna, seriösa människor som fick en liten tant som mig att känna sig så välkommen! Och på onsdagsförmiddagarna var jag med ett gäng äldre, hängivna och roliga människor i allianskyrkan i Jönköping och de fick en liten flicksnärta som mig att känna sig så välkommen! En oväntad bonus av detta vara att de flesta av dessa äldre själva hade erfarenhet av starroperationer och kunde peppa mig så jag nästan inte var rädd alls! Ett par besök i underhållande församlingars missionsråd tryckte jag också in. Det var så givande att få höra vad som är på gång i de olika sammanhang där vi hör hemma, lite. Och att få dela det som vi står i här, på ett djupare sätt. En annan fantastisk upplevelse var att få vara med och undervisa i svenska på språkcaféet i allianskyrkan. Där var många möten som jag aldrig kommer att glömma. Redan tidigare har jag varit intresserad av att undervisa i svenska och det var till och med ännu roligare än jag hade förväntat mig. Så under året i Sverige hoppas jag kunna arbeta med detta de 50 % som jag har till mitt förfogande, helst med lön, förstås! Så om det är någon som vet om något lämpligt så går det bra att höra av sig! Vi kommer till Sverige i mitten av sommaren. Hjälp oss att tacka Gud för alla positiva erfarenheter och för ledning i framtiden.

Under tiden i Sverige misstänkte jag att jag inte fick reda på allt som hände här och det visade sig vara sant. Följetongen "reparationer av bibelskolans toaletter" hade en svår svacka då det inte fanns några användbara dass på drygt en vecka! Bibelskolan hade sommarlov men Lamukani jobbade ju på som vanligt. Nu är det fixat, mer eller mindre. Man har dock inte börjat med hälsokurserna ännu, det verkar vara något fuffens på gång. Men vi har ännu hopp om att det ska lösa sig. En pastorsfru som är vår goda vän har lidit av högt blodtryck länge. Nu var hon mycket bättre men fick en svår chock och blev sjuk, igen. Som pastorsfru förväntas man hjälpa till vid dödsfall och nu var det ett svårt självmord efter en uppslitande skilsmässa som hon tog hand om. En tidigare elev på bibelskolan har hamnat i en svår situation eftersom hans pappa, som arbetade som vakt, blev så illa misshandlad att hans hjärnskador gör att han inte längre kan arbeta eller ta hand om sig själv. De grymma detaljerna i allt detta vill jag bespara er men ni förstår att folk lider! Och nu i natt fick jag ett meddelande från en av tjejerna som får stipendier från Lamukani för att kunna utbilda sig till lärare. Man hade haft inbrott på sitt internat och tjuvarna hade stulit allt av värde från alla tjejer, inklusive inlämningsuppgifter och kläder! Man har vakter men ingen vet vad de gjorde, sov, kanske. Be för hälsoskolan som vill använda bibelskolans lokaler dagtid. De kurser som de ämnar ge är allt sådant som landet verkligen behöver. Be för dem som drabbats av dessa olika tragiska händelser och brott. Be om läkedom för deras kroppar och själar! Be att vi kan hjälpa på ett konstruktivt sätt!

På Lamukani har man distribuerat av skolmaterial till de organisationer vi har kontakt med. Skolan Escola Profissional som vi hjälpt genom åren har fått all personal utbytt och allt är kaotiskt så där får

vi försöka stötta allt vi kan. Eleverna behöver ju sin utbildning, först och främst. Det är synd när lärare och annan personal inte tänker så. På projektet Nova Vida är det mer positiva tongångar. Vi har byggt upp huset igen eftersom det gamla av lerblock var så sönderätet av termiter. Till slut fick vi även tag på ett godkänt preparat att hälla i marken för att ta död på termiterna för gott och lyckades få det gjort utan att behöva muta någon drucken representant för jordbruksverket, som först verkade vara den enda lösningen. Eleverna som är där nu är alla sådana som har det svårt hemma. Laviza som jobbar på kontoret har gjort ett strålande arbete med att identifiera barn som verkligen behöver hjälp. Nu några månader kommer vi att dela upp hennes uppgifter på andra eftersom hon ska ha barn och att skumpa fram i halvodugliga allmänna kommunikationsmedel är inte så smidigt även när man inte är gravid. Be för Nova Vida och de trettio barn som är där. Be att de får studiero och att de kan förstå hur viktiga de är!

Vi har även börjat laga mat till barnen på Nova Vida, eftersom detta är svältperioden. Men i år verkar det bli en riktigt dålig skörd, regnet har aldrig riktigt kommit igång, det borde ha börjat minst i oktober. Vi har inte drabbats så hårt av vare sig torka, cykloner och översvämningar som södra och mellersta delarna av landet, men det är illa nog. Barnen får lunch där och äter eventuella övriga mål hemma. I många fall är det nog det enda de får, men å andra sidan får de ett ordentligt lass. Nutritionsspecialister månne bäva men här äter man väldigt mycket när man får mat och sedan kan man gå länge utan, också. Be att barnen får den mat de behöver. Be också för de gamla kvinnorna som kommer och tigger det brända i botten på grytorna, att de ska förstå att de är välkomna trots att vi inte kan basunera ut det i byn. Be att statens långsamma kvarnar ska mala till deras fördel så de får den pension de har rätt till.

Bibelskolan har dragit igång och jag ska undervisa i själavård på måndagskvällarna. Det är tredje gången jag gör det och det ska bli roligt. Det är på en ganska grundläggande nivå. Problemet här är inte så mycket att folk inte söker hjälp utan mer att man ber andra lösa ens problem åt en. Det kan vara frestande som själavårdare att göra det, så det får man försöka förebygga. Tanken är ju att var och en ska nå fram till ett självständigt liv där man kan ta itu med sina problem istället för att sopa dem under mattan eller stjälp över dem på någon annan. Asante kommer att undervisa en intensivkurs i Mueda i maj och arbeta med bibelskolans administration under resten av tiden. Han kommer även att predika en hel del i olika sammanhang, till exempel på ett seminarium för män, i morgon. Be för bibelskolan och dess 30+ elever. Eftersom terminen just börjat är det fler som droppar in, fortfarande. Be för förståelse och studiero.

För den närmaste tiden ser vi fram emot att Joel kommer hem i slutet på månaden. Han ska först iväg på skolresa till ett avlägset hörn av Kenya. I början på april kommer vi att få besök av våra svenska chefer Kjell Larsson och Gerd Pettersson. Det ska bli roligt att få visa dem hur våra projekt har utvecklats under åren. Så be för säkerhet under alla dessa resor!

Vi har bokat upp en hel del gudstjänster i Sverige under hösten, så om ni vill att vi ska komma till er får ni sno er på! Ett par helger i november och hela december, har vi kvar av 2017. Vi kommer att åka tillbaka i slutet på juli 2018.

Tack för ert stöd och er omsorg, som vanligt och ett speciellt tack för allt jag fått under tiden i Sverige, alla förböner, all mat, allt kaffe, all skjuts, lån av bil, vackra utsikter, pratstunder och många skratt!

Asante och Diane i Pemba.